INI EliIOR ((H ill! BY III SHiX

Un instrument de design pentru arhitecți, designeri de interior și proprietari

ÎN MEMORIA LUI RICHARD POORE, JR.

Copyright © 1994 de

Rockport Publishers, Inc.

Toate drepturile rezervate. Nicio parte a acestei cărți nu poate fi reprodusă sub nicio formă fără permisiunea scrisă a deținătorilor drepturilor de autor. Imaginile Ml din această carte au fost reproduse cu cunoștințele și acordul prealabil al artiștilor în cauză și nu este acceptată nicio responsabilitate de către producător, editor sau tipografi pentru orice încălcare a drepturilor de autor sau de altă natură, care decurge din conținutul acestei publicații. S-au depus toate eforturile pentru a se asigura că creditele respectă cu exactitate informațiile furnizate.

Publicat pentru prima dată în Statele Unite ale Americii de:

Rockport Publishers, Inc.

Strada Comercială 33

Gloucester, Massachusetts 01930

Telefon: (978) 282-9590

Fax: (978) 283-2742

www.rockpub.com

STÂNCĂ

PUBLI

SHERS

GLOUCESTER MASSACHUSETTS

CUPRINS

INTRODUCERE

PARTI

TEORIA DE BAZĂ A CULORII 9

Atributele culorii 9

Temperatura de culoare 11

Cum se amestecă culorile 11

ARHITECTURAL 17

CONSIDERAŢII ÎN

DESIGN CULOARE

Culoarea ca aspect arhitectural 17

Ingredient de design

Interactivitatea relaţiilor de culoare 22

Ierarhia culorilor şi proporţiile 2 5

Armonia culorilor 3 8

SCHEME DE CULOARE ŞI 41

EXEMPLE DE PROIECTARE

Scheme monotone 41

Scheme monocromatice 44

Scheme analoge 46

Scheme complementare 48

Culori discordante pentru efect special 56

PÂRTII

%

MOSTRE DE CULOARE 61

258 Combinaţii de culori şi interioare

GLOSARUL 149

BIBLIOGRAFIE 152

CREDITE FOTO 15 5

eu

INTRODUCERE

Scopul principal al Interior Color By Design este de a echipa designerul profesionist, precum şi proprietarul casei cu instrumentele şi înţelegerea pentru a utiliza eficient culoarea în arhitectură şi design interior. Este conceput pentru a fi folosit ca un manual de referinţă, un instrument real, pentru a experimenta şi a proiecta scheme de culori. Partea I conturează elementele de bază ale teoriei culorilor, aşa cum se aplică designului interior. Fiecare principiu al teoriei culorii este ilustrat cu exemple specifice de interioare bogat colorate pentru a explica atât teoria, cât şi pentru a stârni imaginaţia. Partea a II-a, o bibliotecă virtuală de idei de culori, este o compilaţie de exemple de combinaţii de culori. Fiecare tip de schemă de culori este afişat într-un eşantion de interior şi este urmat de jetoane de culoare care arată variaţii ale acelei teme de culoare.

Cea mai mare provocare în designul culorilor este de a putea prezice şi controla rezultatul unei scheme de culori. Selectarea eficientă a culorilor poate fi un element ieftin, dar puternic în orice design. (iolor poate îndeplini o multitudine de roluri şi poate afecta noţiunile unei persoane, nivelul de energie şi simţul ordinii sau dezordinei. De asemenea, poate da tonul unui interior şi îl poate face să pară formal sau informal, masculin sau feminin, rece sau îmbietor de cald. Scopul unui design interior de succes al culorilor este de a fi capabil să

realizeze aceste efecte. tehnici de bază care scot misterul din procesul de proiectare a culorilor.

< Designul iolor nu poate fi niciodată redus la o ştiinţă, dar prin familiarizarea cu unele reguli de bază ale teoriei culorilor este posibil să se creeze un punct de „sărire" confortabil. Cu o înţelegere de bază a teoriei culorilor, este posibil să aplicaţi regulile destul de litri, illy şi să veniţi cu scheme de culori conservatoare, dar de succes. Pe măsură ce abilităţile şi încrederea unei persoane cresc, este posibil să adoptaţi o abordare mai intuitivă a designului culorilor, deseori îndoind regulile pentru efecte mai imaginative.

A comunica în cuvinte diferenţele subtile dintre culorile individuale este întotdeauna dificil; există practic un număr infinit de combinaţii de culori. Pentru a înţelege culoarea şi designul cu culoarea, este esenţial să aveţi cunoştinţe de bază despre teoria culorilor. Primul pas într-o înţelegere organizată a culorii este să înveţi despre atributele de bază şi despre modul în care acestea pot fi utilizate pentru a obţine un design de culoare dramatic şi eficient.

PARTEA I

'

/v? ''• *'<*■ •

s. /.*X* vj - • - .74.*.;.- .,'. • .*.

sv't'X

gfSSRwK

■ km

y*4

W2

■ •■ -

S > eu?

XV.-y'7 •. • -

■ •>• ■ •'». . .. * ■ -. .. •

■

vtffe

' ■ '?'- i

LW

'. s'/-.;

DOMNIŞOARĂ

w ' A • •* * a /

■

«•

■

sass

IfttSMlll'S:

»OWW8S

*&′■

•' •''a -' S y//J- • c>

■-. ■ ■■ .

o-"^-

--.$*

''> >>:Mi£ r -

?#<$

o

SffiSi

4>rX^

Si®

®s#

MiiBiii

■

tei

ISliSillWWg^

w?

«•1».

eu ..... >

f !

»W>- .

2»

.

0

B

j®2

'•55/•_ •* >><4 <--? ■ 6< -:>.'

Bifiia

■ •• 1 v

' //.v: •; */« •;}»•/

WWW®

ySS»: •

«iţ

£?•>.

CAPITOLUL 1: TEORIA DE BAZĂ A CULORII

ATRIBUTE DE CULOARE

NUANȚĂ SAU CULOARE

Primul atribut al culorii este nuanţa, care este numele unei culori, cum ar fi galben, verde, albastru, roşu. Roata de culori este folosită pentru a reprezenta culorile de bază (nuanţe) ale spectrului vizibil. Toate nuanţele indicate pe roata de culori sunt de intensitate folie. Din motive de simplitate, cea mai comună roată de culori este formată din 12 gradaţii de culoare, chiar dacă există de fapt un număr infinit de gradaţii de culoare posibile între fiecare culoare de pe roată.

VALOARE SAU LEGERE

Al doilea atribut al culorii este valoarea sau luminozitatea sau întunericul relativ al unei culori. Valorile mai deschise sunt obţinute prin adăugarea de alb la o culoare, iar valorile mai închise rezultă din adăugarea negru.

CROMĂ SAU SATURAŢIE

Al treilea atribut al culorii este croma, sau saturaţia, puritatea sau intensitatea relativă a unei culori determinată de cât de mult sau cât de puţin gri este adăugat la culoare. Valoarea culorilor pe o scară cromatică nu se modifică; variază doar intensitatea culorii.

/'7g. 1.1 Roata de culori

Fig. 1.2 Scala valorii gri şi scara valorii verde

Fig. 1.3 Scala cromatică verde

Deci, cele trei atribute ale culorii - nuanța, valoarea și croma - sunt cele care definesc fiecare culoare. Albert Munsell, teoreticianul culorii, descrie fiecare culoare ca având trei dimensiuni; prin urmare, pentru a descrie pe deplin orice culoare este necesar să se descrie fiecare dintre aceste dimensiuni sau atribute.

UJ

3

>

Fig. 1.4 Nuanța, valoarea și croma — cele trei dimensiuni ale culorii

INTENSITATE TOTALĂ

ALȚI TERMENI DE CULOARE

Alţi termeni de culoare utili pentru o înţelegere de bază a teoriei culorii sunt nuanţa, nuanţa şi tonul. Toate acestea sunt culori de intensitate maximă sau croma amestecate cu alb, negru sau o anumită valoare de gri. Amestecarea cu alb creează o nuanţă (pasteluri), amestecarea cu negru produce o nuanţă, iar combinarea unei anumite valori de gri cu o altă culoare creează un ton.

TEMPERATURA DE CULOARE

Culorile sunt adesea denumite fie calde, fie reci. Culorile de pe roata de culori sunt uşor de separat în culori calde şi reci. Roşu, portocaliu şi galben sunt considerate calde, în timp ce verdele, albastrul şi violetul sunt descrise ca reci. Pe măsură ce culorile devin mai puţin pure, termenii inarm şi cool devin mai folositori ca comparaţii relative, mai degrabă decât descrieri absolute.

CUM SE AMESTAZĂ CULORI

CULOARE ADITIVĂ

Lumina naturală conţine toate culorile spectrului. Prin descompunerea luminii în părţile sale componente, sau în culorile spectrale, este posibilă combinarea şi amestecarea culorilor individuale pentru a forma altele noi. Culoarea aditivă este procesul de amestecare a luminii colorate. The

cea mai comună aplicare a acestui lucru poate fi găsită în iluminatul teatrului. De exemplu, o lumină roşie care se suprapune cu o lumină verde produce o lumină galbenă. Pigmenţii coloraţi, totuşi, se comportă foarte diferit faţă de lumina colorată atunci când sunt combinaţi sau amestecaţi. Culorile primare ale luminii sunt roşu, verde şi albastru; culorile primare ale pigmenţilor sunt roşu, galben şi albastru. Când toate cele trei culori primare ale luminii sunt combinate, ele formează lumină albă şi, atunci când două culori de lumină sunt adăugate împreună, produc întotdeauna o culoare de valoare mai deschisă.

Principiile culorii aditive sunt cele mai critice în teatru sau alte iluminări dramatice. În scopul designului interior al culorilor, este important să înţelegem efectul luminii artificiale asupra percepţiei culorii. De exemplu, lumina incandescentă scoate în evidenţă culorile calde ale unui interior, în timp ce lumina fluorescentă subliniază culorile reci.

Hârtia decorativă de pe tavan este luminată cu o lumină fluorescentă relativ rece ascunsă în intrados. Observaţi cum lumina rece reduce intensitatea florilor roşii calde, dar nu afectează frunzişul verde rece din model. Lumina incandescentă de pe tavan aruncă o strălucire galbenă caldă peste tavanul alb, în contrast puternic cu răcoarea! aspectul alb al aceluiaşi finisaj de vopsea iluminat de lumina fluorescentă.

CULOARE SUBTRACTIVĂ

Culoarea subtractivă este rezultatul amestecării pigmenţilor, coloranţilor sau altor coloranţi. Culoarea aparentă a unei suprafeţe se bazează pe ce parte a spectrului vizibil de

lumină este absorbită față de ce parte este reflectată înapoi către privitor. Deoarece principala preocupare a acestei cărți este culoarea finisajelor interioare și nu iluminarea, accentul se va pune pe culoarea subtractivă, mai degrabă decât pe cea aditivă.

Culorile străctive primare sunt roșu, galben și albastru. Acestea se numesc culori primare deoarece toate celelalte culori sunt derivate dintr-o combinație a acestor trei. Când toate cele trei culori primare sunt combinate în cantități egale, culoarea rezultată este un maro intens, negricios. Rețineți că culorile primare sunt distanțate exact echidistante unele de altele pe roata de culori. La jumătatea distanței dintre fiecare culoare primară se află ceea ce se numește culoare secundară.

Z'zg. /.<V Culori subtractive

Când două culori primare adiacente sunt amestecate împreună, ele formează culoarea secundară care se găsește între ele pe roata de culori. De exemplu, vopseaua galbenă și albastră amestecată face verde. Celelalte culori secundare sunt portocaliu (roșu și galben combinate) și violet (roșu și albastru combinate). Atunci când culorile primare și secundare adiacente sunt amestecate, acestea formează culori terțiare. Între fiecare dintre cele șase culori primare și secundare se află culorile terțiare formate din roșu-portocaliu, portocaliu-galben, galben-verde, verde-albastru, albastru-violet și violet-roșu.

CULOARE PARTIVIVĂ

Când un model foarte consistent și fin de două culori distincte este văzut de la o distanță ușoară, ochiul tinde să amestece culorile optic și să obțină o a treia culoare. Aceasta se numește culoare partitivă.

Fig. 1.9 Roată de culori cu primare, secundare și terțiare etichetate

Un exemplu frecvent utilizat de culoare partitivă este tehnica de pictură post-impresionistă a puntillismului, în care puncte mici sau „puncte" de diferite culori sunt plasate pe pânză pentru a crea o culoare extrem de bogată, vibrantă. În culoarea arhitecturală, cea mai mare bogăție și profunzime este obținută prin amestecarea partitivă a culorilor, cum ar fi în vitrare sau în tehnicile de împingere ale picturii decorative. Efectele subtile, multicolore ale pietrei sau ale lemnului sunt exemple de culoare partitivă folosită în materialele naturale. Când granitul este privit foarte atent, sunt evidente numeroase nuanțe de gri, dar când sunt privite de la distanță, toate micile pete de culoare se amestecă pentru a forma un gri complex și bogat, care ar fi de nerealizat cu o suprafață colorată uniform.

Deşi culoarea pereţilor de accent din fiecare dintre aceste fotografii este foarte asemănătoare, efectul obţinut este remarcabil de diferit. Peretele roşu-portocaliu din fotografia de mai sus are o calitate grafică puternică, deoarece culoarea este plată şi solidă. Pereţii din fotografia de pe pagina care se confruntă sunt vitraţi pentru a obţine bogăţie şi profunzime. Glazura este un amestec de două culori distincte pe care ochiul uman le amestecă apoi împreună pentru a forma o culoare bogat texturată.

CAPITOLUL 2: CONSIDERAȚII ARHITECTURALE

ÎN DESIGN CULOARE

CULOAREA CA ARHITECTURAL

INGREDIENT DE DESIGN

Designul arhitectural şi interior constă în manipularea multor elemente interconectate, inclusiv spaţiu, formă, structură, lumină, textură şi culoare. Din păcate, singurul ingredient din amestecul interdependent de elemente de design care este cel mai adesea privit sau lăsat ca o idee ulterioară este culoarea. Pentru a evita acest lucru, abordaţi selecţia culorilor ca parte integrantă a designului, mai degrabă să liniştiţi ceva care se aplică superficial după fapt.

Designul eficient al culorilor nu trebuie să adauge niciun cost la interior i (novaţii sau construcţie: este o chestiune simplă de planificare în avans. Cea mai bună abordare este să priviţi toate culorile vopselei şi alte materiale ca o compoziţie de culoare unică.

Cel mai de succes design de culoare interioară este receptiv şi adecvat obiectivelor de design. Unele dintre rolurile importante pe care culoarea le poate juca includ

Stabilirea tonului emoţional sau a atmosferei unui spaţiu

Concentrarea sau deturnarea atenţiei

Modularea spaţiului pentru a vă simţi mai mare sau mai mic

Despărţirea şi definirea spaţiului

Unificând spaţiul sau împletindu-l împreună

Stabilirea tonului emoţional. Culorile din sufrageria plină de viaţă de pe pagina de faţă proiectează un sentiment energetic de capriciu.

Verdele, gri şi negru, rece şi oarecum sumbru, conferă un aer de rafinament calm acestei săli de mese, care este apoi echilibrat cu strălucirea caldă şi primitoare a ferestrelor din sticlă colorată.

Concentrarea sau deturnarea atenţiei. Culorile de accent roşu şi galben ale vitrinei ajută la împletirea colecţiei de obiecte care includ şi stropi de roşu şi galben. Chenarul decorativ de delightfill de pe perete imită formele şi culorile articolelor de afişare în miniatură.

Culorile decolorate şi materialele bogate conferă spaţiului, altfel complex, de dedesubt un sentiment de ordine şi odihnă.

Modularea spațiului pentru a vă simți mai mare sau mai mic. Culorile deschise ale acestui alcov sunt făcute mai moi și mai luminoase prin iluminarea indirectă de sus. Acest lucru adaugă o dimensiune de spațiu aerisit acestei mici zone de relaxare confortabile. Culorile mai închise „fără iluminare indirectă ar fi făcut ca acest spațiu să se simtă foarte închis.

* Dedesubt, intensitatea întunecată a pereților și tavanului roșii conferă acestei camere un puternic sentiment de izolare Z și formalitate.

Ceea ce ar fi fost un spațiu altfel inconfortabil de înalt și îngust, primește un sentiment plăcut de scară prin pictarea tavanului într-o culoare profundă și accentuarea mulurilor arhitecturale. Tavanul verde închis are ca efect vizual reducerea înălțimii aparente a tavanului.

Mai jos, o cameră simplă, neîmpodobită, cu tavan înalt, poate fi transformată ieftin prin adăugarea unei mulaje de tablou. Această adăugare simplă la spațiu deschide multe locuri posibile pentru culoare. Peretele de deasupra mulării este vopsit într-o culoare de accent atenuată și o mică parte a profilului mulării este evidențiată cu un accent auriu profund. Rețineți că cele mai puternice culori sunt folosite în cele mai mici cantități.

Unificând spaţiul sau împletindu-l împreună. Culoarea este folosită aici pentru a evidenţia fiecare element arhitectural din spaţiu ca şi cum ar fi o piesă de mobilier de sine stătătoare. Armonia generală a schemei de culori menţine aceste elemente individuale de mobilier unificate. Culorile de accent contrastante subliniază diferitele straturi de elemente de separare a încăperii, care creează o iluzie şi mai mare de adâncime şi spaţiu, la fel ca o scenă plină de viaţă. Figura care dansează pe panoul frizei se adaugă la această calitate teatrală.

INTERACTIVITATEA RELATIILOR DE CULOARE

Culorile nu pot fi selectate fără a lua în considerare toate culorile şi materialele adiacente din spaţiu. Acest lucru necesită examinarea întregului mediu în care vor fi utilizate culorile. Culorile adiacente pot avea un efect foarte puternic unul asupra celuilalt; prin urmare, este important să putem prezice şi controla interacţiunea lor. În sine, o culoare foarte dezactivată pare adesea absolut neutră. Cu toate acestea, atunci când sunt plasate pe o altă culoare contrastantă, dezactivată, ambele par să prindă viaţă şi să fie culori mai puternice.

Fig. 2.1 Aceeaşi culoare faţă de două fundaluri de culori diferite pare să îşi schimbe nuanţa

Fig. 2.2 Gri rece

Fig. 2.3 Același gri rece împotriva unui „alb cald face ca griul să pară albastru

Griurile consistente, monocromatice ale acestui interior fac ca culorile să pară absolut neutre, deoarece nu există culori de accent calde sau reci cu care griurile să reacţioneze. Acest lucru conferă spaţiului o calitate formală, sculpturală, dar abstractă.

Pereţii gri din această cameră sunt similari cu griii din fotografia din dreapta, dar pereţii par mai mult albaştri decât gri, deoarece sunt în contrast cu ornamentul alb crem.

Tenta moale de taupe din perete s-ar pierde dacă nu ar fi peretele de accent albastru şi perna albastru-verde pal adiacentă. Interactivitatea culorilor adiacente este cea care conferă acestui interior bogăția sa subtilă.

Fiecare dintre culorile acestui interior este destul de dezactivată. Culorile reacţionează împreună pentru a forma un ton auriu profund şi bogat pe pereţi, cu un accent albastru moale.

Tonurile de lemn din braţ scot în evidenţă lavandă subtilă în pereţii alb murdar, dând spaţiului o senzaţie proaspătă, aerisit.

IERARHIE ȘI PROPORȚII DE CULORI

Nuanţele roţii de culoare formează o ierarhie, unele nuanţe fiind în mod natural mai dominante decât altele, chiar şi atunci când sunt utilizate în exact aceleaşi proporţii. Este destul de uşor să vezi ce culori sunt dominante pe roata de culori. Pe măsură ce sunt introduse valori şi croma diferite, ierarhiile devin mai complexe. Modificarea proporţiilor individuale ale culorilor selectate afectează şi culoarea care domină. Este util să ştiţi ce culoare va domina în orice combinaţie de culori dată. Mai jos sunt câteva principii generale care să-l ghideze pe designer.

NUANTE DOMINANTE

Când sunt privite împreună, culorile calde par să avanseze, în timp ce culorile reci par să se retragă. Acest lucru este valabil mai ales atunci când diferitele culori sunt văzute în proporţii similare. Culorile mai calde declanşează de fapt un răspuns fiziologic diferit în ochi decât o fac culorile reci: de aceea culorile calde par să fie în prim-plan. Culorile mai calde provoacă, de asemenea, o reacţie psihologică mai puternică: roşul, portocaliul şi galbenul sunt în mod natural mai excitante şi mai incitante decât albastrul, verdele şi violetul mai liniştit şi mai liniştit.

Fig. 2.4 Mostrele primare roşii, galbene şi albastre de dimensiuni egale arată că roşul avansează şi este dominant, în timp ce albastrul şi galbenul se retrag şi sunt subordonaţi.

Când roşu, galben şi albastru sunt privite împreună în proporţii egale, roşul domină şi pare să avanseze. Galbenul este următorul ca dominantă, în timp ce albastrul este cel mai puţin dominant.

Albastrul pur al intradosului este culoarea dominantă, în timp ce gri albastru al plăcii este subordonat. Tigla albastru-gri pare să se retragă deoarece este culoarea subordonată. Acest lucru pune un accent dramatic pe adâncimea aparentă a adâncimii plăcilor.

Culorile mai pure avansează şi domină, în timp ce tonurile decolorate sau gri ale aceleiaşi culori se retrag. Din nou, acest lucru presupune că cele două culori apar în proporţii aproximativ egale. Amintiţi-vă, ochiul este atras în mod natural de culorile care sunt mai intense.

Este util să ştiţi ce culoare domină, astfel încât să nu fie folosită într-o cantitate atât de mare încât să depăşească celelalte culori din schemă. Înţelegerea ce culoare avansează şi care se retrage poate fi utilă dacă se doreşte o adâncime aparentă mai mare a spaţiului. Culorile

intense pot fi folosite în prim-plan, în timp ce culorile mai slabe sunt folosite în fundal sau adâncituri ale unui spaţiu. Acest lucru creează un efect de scenă în care adânciturile apar mai adânc decât sunt de fapt.

Fig. 2.5

Valorile mai deschise avansează şi domină, în timp ce valorile mai întunecate se retrag. Acest lucru se datorează faptului că mai multă lumină este reflectată de culorile cu valoare mai deschisă, ceea ce le face mai luminoase şi atrage atenţia ochiului.

Acest principiu poate fi aplicat unui interior pentru a evidenţia cele mai importante zone ale spaţiului. Dacă un interior are valori medii spre întunecate şi câteva accente luminoase, ochiul va fi în mod natural atras de aceste zone mai deschise. Prin urmare, este important să fii selectiv cu privire la ce să evidenţiezi cu accente mai uşoare.

Valoarea mai deschisă a aurului din camera de dincolo domină, în timp ce valoarea mai închisă a aurului din prim plan se retrage. Acest efect de culoare concentrează atenţia asupra camerei de dincolo şi o face foarte primitoare.

- Cea mai puternică culoare, roşu, este folosită în cea mai mică cantitate ca

accent. Verdele intens, care este următorul cel mai puternic, este folosit în cantităţi puţin mai mari ca accent. Tonul moale de piersică este folosit în cea mai mare zonă.

Sfat # 1

Utilizaţi cea mai puternică culoare în cea mai mică cantitate.

PROPORŢII DE CULOARE

Ca regulă generală în proiectarea culorilor pentru interioare, este prudent să folosiţi culorile cele mai puternice sau dominante în cantităţi cât mai mici, în caz contrar, acestea au tendinţa de a domina spaţiul şi de fapt pot deveni apăsătoare. Atunci când culorile mai puternice sunt folosite în cantităţi mai mici, ele funcţionează ca accente şi servesc la însufleţirea culorilor mai atenuate sau neutre.

Fig. 2.7/2.8 Propunerile recomandate de culoare bazate pe ierarhia de dominanţă sunt prezentate în figura de sus. Observaţi diferenţa dramatică de efect atunci când proporţiile culorilor sunt inversate.

Un interior clar şi însorit oferă un exemplu ideal de ierarhie eficientă a culorilor. Accentul galben viu din acest spaţiu este cea mai puternică culoare dar este folosit în cele mai mici cantităţi. Verdele bogat, de frunze, este a doua cea mai puternică culoare şi este folosit în cantităţi puţin mai mari. Cea mai puţin puternică culoare este culoarea moale, crem, a pereţilor. Tonurile aurii moale ale podelei oferă o bază armonioasă pentru toate celelalte culori din spaţiu.

Tonalitatea generală a acestei băi este cafeniu şi alb, deoarece acestea sunt culorile dominante sau culorile folosite în cea mai mare cantitate. Cantităţile mai mici de tonuri de verde, albastru şi trandafir oferă accente bogate. Acestea sunt culorile subordonate.

TONALITATEA — CARE CULOARE DOMINĂ?

După cum am văzut în exemple, proporţiile relative de culori pot afecta culoarea care domină. În general, culoarea care este utilizată în cea mai mare proporţie în orice schemă de culori defineşte tonalitatea schemei. Culoarea care defineşte tonalitatea schemei este culoarea dominantă. Următoarea culoare cea mai proeminentă ar fi culoarea subdominantă, iar culoarea care este folosită cel mai puţin sau folosită ca accent, se numeşte culoarea subordonată.

După cum se poate vedea în fotografia din stânga, chiar şi o culoare profundă şi caldă, care ar domina de obicei, devine subordonată atunci când este utilizată în cantităţi mici. Deci, aşa cum am văzut în exemplele anterioare, dominanţa relativă a unei culori într-o schemă depinde de culorile selectate, precum şi de cât de mult din fiecare culoare este utilizată.

Este importantă înţelegerea ierarhiilor atât ale puterii relative, cât şi ale proporţiilor relative ale culorilor. Acest concept este esenţial pentru designul culorilor interioare, deoarece o eroare de judecată devine mărită atunci când este aplicată pe o suprafaţă mare. Înţelegerea şi apoi manipularea eficientă a ierarhiilor de culoare poate produce rezultate remarcabile.

SUGESTIE #2

Cu cât suprafaţa este mai mare, cu atât apare o moara de culoare mai puternică.

IICAT DE INTENSA TREBUIE SA FI O CULOARE?

Un mic eşantion de culoare, oricât de precis, ajunge întotdeauna să fie înşelător. Este dificil să vizualizaţi efectul unei culori într-o zonă mare atunci când selectaţi acea culoare dintr-un eşantion care măsoară doar câţiva centimetri pătraţi. Cu cât zona este mai mare, cu atât va apărea o culoare mai puternică. Ceea ce părea în mare parte gri, cu doar o notă de levănţică turnată într-un mic chip poate ajunge să arate ca un violet bolnăvicios atunci când este răspândit pe o încăpere întreagă. Când aveţi îndoieli, optaţi întotdeauna pentru culoarea mai atenuată, mai ales dacă va fi mult.

Pentru a evita această problemă, lucraţi întotdeauna din cele mai mari mostre de culoare pe care le puteţi găsi. Ori de câte ori este posibil, testaţi culoarea într-o zonă mică a spaţiului. Asiguraţi-vă întotdeauna că culoarea eşantionului este vizualizată în locaţia finală a culorii finisate anvelopei. Dacă este o pardoseală, atunci vizualizaţi proba pe podea. O mostră de culoare a tavanului ar trebui să fie vizualizată pe tavan. Motivul pentru aceasta este că fiecare suprafaţă diferită din cameră primeşte o cantitate şi o calitate diferită de lumină. Ca experiment, ţineţi o probă de culoare pe tavan şi apoi plasaţi aceeaşi probă pe podea. În cea mai mare parte, eşantionul de pe tavan va arăta considerabil mai întunecat, deoarece există mai puţină lumină directă. Din acest motiv, este mai bine să greşeşti pe partea uşoară cu selecţii de culori pentru tavan. De asemenea, este util să vizualizaţi mostrele atât la lumina zilei, cât şi în orice sursă de lumină artificială.

AMPLASAREA CULORII ÎN INTERIOARE DE EPOCA

A şti unde să pună culoare într-un interior în stil istoric sau de epocă este la fel de important ca şi cum să proiectezi combinaţii de culori. O colecţie de culori bine coordonată este eficientă doar dacă culorile sunt plasate în interior, astfel încât elementele arhitecturale potrivite să fie subliniate sau subliniate. Chiar şi o schemă foarte simplă de două culori într-un interior de epocă poate scoate în evidenţă detaliile cornişelor, mulurilor şi coloanelor.

Iluminarea anumitor detalii poate ajuta adesea la organizarea unei camere şi la scară. Poate reduce înălţimea aparentă a tavanului unei încăperi monumental de înaltă sau poate simplifica şi unifica o încăpere care suferă de un exces de detalii complicate.

n

5:w

Acest interior de epocă foloseşte accente reci jucate de culorile de bază calde şi cremoase ale pereţilor şi podelelor. Valorile culorilor sunt destul de apropiate, cu excepţia câtorva benzi de accent de culoare profunde. Valorile de culoare strâns legate păstrează acest spaţiu, altfel compact, să se simtă curat şi deschis.

Regulile generale pentru aplicarea culorii detaliilor arhitecturale în interioarele de epocă sunt următoarele:

PROIECȚII

În orice schemă de culori, culorile dominante şi valorile mai deschise sau culorile care avansează ar trebui să fie pe acele detalii care se proiectează în spaţiu. Acest lucru va face ca profilele de turnare proiectate, capitelurile coloanelor şi panourile înălţate să pară să aibă calităţi tridimensionale şi mai pronunţate şi vor adăuga dramatism şi caracter spaţiului.

RECESE

Culorile subordonate şi valorile mai întunecate - cele care par să se retragă - ar trebui plasate în adâncituri pentru a sublinia profunzimea detaliului. Acest lucru accentuează efectul de umbră natural al adânciturilor. Evitaţi să puneţi culori dominante în adâncituri (şi culori subordonate pe proiecţii), deoarece acest lucru tinde să aplatizeze detaliile arhitecturale în loc să sublinieze profunzimea tridimensională.

Interioarele victoriane în stil înalt au fost adesea o afișare plină de culori și modele. Pereții și tavanul tapetați ale acestui dormitor au o tonalitate puternică și coerente, de măsline și burgundă, care unifică camera și mobilierul acesteia.

Această baie de epocă încorporează o gamă largă de culori şi modele decorative în utilizarea gratuită a hârtiei de perete şi a chenarelor pentru a crea o fantezie capricioasă. Uneori merită ignorat! regulile de decorare.

Când aveţi îndoieli, păstraţi schema generală de culori simplă şi discretă. Scopul este de a evidenţia detaliul arhitectural fără a-l copleşi. Începeţi prin a accentua detaliile care sunt continue în jurul camerei, cum ar fi muluri de cornişă, şine de imagine şi şine pentru scaune. Acest lucru păstrează liniile accentuate continue şi simple. Evitaţi să alegeţi fiecare mulă de panou sau toc de uşă sau fereastră, deoarece acest lucru poate sparge spaţiul şi îl poate face să se simtă ocupat.

AMPLASAREA CULORILOR ÎN INTERIOARE CONTEMPORANE

Urmează regulile generale de aplicare a culorii la interioarele contemporane.

INTENŢIA DE PROIECTARE

Încercaţi să înţelegeţi intenţia de design a spaţiului înainte de a decide unde să plasaţi culorile. Dacă există un element de design unificator în spaţiu, cum ar fi un intrados sau alt detaliu de design consistent, poate fi potrivit să îl evidenţiezi subtil cu culoare. Interioarele contemporane sunt de obicei compuse din linii abstracte, care se intersectează, planuri şi volume care nu formează încăperi îngrijite, asemănătoare unei cutii sau detalii arhitecturale bine încadrate şi conţinute. Jucaţi calităţile deschise, interconectate ale spaţiului cu plasarea culorilor.

Indosul diagonal de deasupra intrării în bucătărie serveşte ca o tranziţie între bucătărie şi spaţiul principal. Culoarea de accent pe intrados leagă culorile împreună în zonele tavo.

•-0,.

Acest interior este compus din planuri și volume puternice, grafice, abstracte. Amplasarea culorilor în interior duce această abordare de design până la concluzia sa logică. Culorile, ca și geometria, sunt puternice și grafice.

Pereții acestui interior simplu și contemporan sunt tratați ca niște planuri separate, cu culori de accent individuale.

AVIONURI ȘI VOLUME

Dacă interiorul este împărțit în planuri și volume abstracte, încercați să tratați fiecare plan sau volum major cu o culoare ușor diferită. Plasarea eficientă a culorilor într-un astfel de interior poate simplifica și clarifica logica vizuală a spațiului. Fără nicio culoare, acest tip de spațiu se poate simți steril sau haotic. Adesea, este cel mai eficient să folosiți o schemă de culori cu contrast scăzut într-un spațiu ca acesta. Fiecare culoare ar trebui să fie vizibil diferită de vecina ei, fără a recurge la contraste șocante.

ELEMENTE DE ACCENT

Culorile de accent pot fi folosite pentru a atrage atenţia asupra oricăror caracteristici arhitecturale speciale, cum ar fi balustrade, dulapuri sau lucrări de morărie. Poate fi potrivit să folosiţi contraste mai puternice atunci când selectaţi aceste accente; asiguraţi-vă că elementul arhitectural selectat este cel potrivit de evidenţiat.

Fiecare element arhitectural din spaţiul potrivit funcţionează ca un accent şi fiecare are propria sa culoare distinctă, dar armonioasă. Galbenul strălucitor din adânciturile dulapului conferă încăperii o vibraţie neaşteptată. Deşi există multe asemănări între culorile din acest interior şi culorile din fotografia de mai jos, efectul este destul de diferit. Albastrul profund formează aici un fundal bogat pe care este afişat totul, ca şi cum cineva s-ar uita la bijuterii într-o carcasă de catifea albastră.

ARMONIA CULORILOR

Cea mai fundamentală teorie a armoniei culorilor în designul interior este să vă asigurați că culorile din orice schemă de culori împărtășesc unele trăsături sau atribute comune. Amintiți-vă că culorile au trei atribute:

Nuanță sau Culoare

Valoare sau Ușurință

Chroma sau Saturație

Menținerea unor asemănări între culori asigură că acestea se relaționează între ele și, prin urmare, sunt armonioase. Odată ce este stabilită o combinație armonioasă de culori de bază, adăugați accente dramatice pentru a însufleți schema de culori și a preveni ca aceasta să fie plictisitoare.

Sfat #3

Variați doar un atribut de culoare la un moment dat.

NUAnță și valoare similare

O modalitate ușoară de a obține armonia culorilor este să păstrați nuanța și valoarea aceleași în timp ce variați croma. Aceasta înseamnă că schema de culori folosește variații ale unei singure culori ale unei singure luminozitate sau întuneric relativă și că intensitatea culorii este variată. Unele dintre culori ar putea fi mai pline de corp, în timp ce altele sunt mai gri.

sau

NUAnță și croma asemănătoare

O altă modalitate de a obține armonia culorilor este să păstrați nuanța și croma la fel și să variați valoarea. Acest tip de schemă ar include variații ale aceleiași culori la aceeași intensitate, cu schimbarea doar a luminozității sau întunericului relativ al culorii.

sau

Nuanță și croma similare. Aceasta este o abordare foarte sigură și simplă a culorii. Culorile sunt toate din familia piersici-bej, cu doar valorile relative ale culorii variate. Cele mai puternice valori sunt în cele mai mici cantități, creând un efect de ansamblu moale și armonios.

VALOARE ȘI CROMĂ SIMILARE

O altă modalitate de a obține armonia culorilor este să păstrați valoarea și croma aceleași și să variați nuanța. În acest caz, luminozitatea sau întunericul relativă ar rămâne aceleași, precum și nivelul de saturație al culorii și numai nuanța anvelopei sau culoarea reală ar varia. În mod surprinzător, această ultimă tehnică este adesea subutilizată. Păstrând constantă valoarea și croma, iar culorile ușor gri (croma medie), se poate combina practic orice combinație de culori pentru a crea scheme extraordinar de complexe, care sunt în același timp remarcabil de calme și armonioase.

Nuanţă şi valoare similare. Reţineţi că mobilierul din acest interior luminos şi aerisit este o versiune gri a culorii pereţilor şi tavanului. Nuanţa şi valoarea rămân constante şi doar croma variază.

Valoare şi croma similare. Acest dormitor include o combinaţie puţin probabilă de culori, dar se armonizează destul de bine. O cheie principală a succesului aici este că fiecare culoare are exact aceeaşi valoare şi croma. Doar nuanţele în sine sunt variate.

CAPITOLUL 3: SCHEME DE CULORI ŞI EXEMPLE DE DESIGN

SCHEME MONOTONE

O schemă de culori monotonă constă în diferite nuanţe sau nuanţe ale unei singure culori neutre, cum ar fi gri, bej sau crem. Acest tip de schemă de culori este o abordare sigură şi conservatoare a designului de culoare interioară. De asemenea, este foarte eficient atunci

când o varietate de materiale şi texturi naturale sunt încorporate în interior, deoarece acest lucru le permite acestor materiale să fie în centrul atenţiei.

SCHEME MONOTONE NEUTRE

O schemă de culori neutră şi monotonă este, de departe, cea mai sigură şi mai conservatoare abordare pentru decorarea unui interior. Permite obiectelor şi lucrărilor de artă din spaţiu să ia în prim-plan, oferind un fundal simplu, discret. O schemă de culori cu adevărat neutră, monotonă, nu este nici caldă, nici rece; mai degrabă, este complet neutru, aşa cum sugerează descrierea. Ar include nuanţe de alb, aproape alb şi gri neutru şi ar crea o ambianţă foarte serioasă şi sofisticată în spaţiu. Sentimentele evocate de acest design de culoare ar putea include calm, afaceri, distante, subtil, subtil, curat, auster, dur.

SCHEME MONOTONE COOL

Schemele monotone reci pot include gri-verde, gri albastru, gri-levănţică sau alb aproape rece. O intenţie monotonă rece

Scheme neutre monotone. Fotografia de pe pagina de faţă arată o utilizare deosebit de eficientă a gri neutre pentru a crea un spaţiu auster, dar plăcut.

Rio tinde să se simtă mai aerisit, mai atmosferic şi mai uşor decât un interior cald monoton. Pentru a evita neplăcutul neplăcut, mobilierul poate oferi câteva accente calde pentru echilibru.

Scheme monotone cool. Schema de culori monotonă, albastru ca gheaţă, are o calitate revigorantă, atmosferică. Accentele calde portocalii şi galbene intensifică adâncurile reci de albastru.

SCHEME MONOTONE CALDE

Schemele monotone calde sunt, de asemenea, abordări simple ale designului de culoare. Culorile pot include gri calde, bej şi crem.

Nuantele calde ale acestor culori pot crea un sentiment primitor, liniştitor şi confortabil. Un interior monoton strict cald beneficiază de câteva accente cool sub formă de lucrări de artă sau mobilier.

SCHEME MONOCROMATICE

Schemele de culori monocromatice constau din variaţii ale unei singure culori sau nuanţe. Acest tip de schemă poate fi foarte dramatică, aproape teatrală, în anumite cazuri. Totuşi, schemele monocromatice ar trebui folosite în mod judicios, deoarece un interior realizat într-o singură culoare, în special unul puternic, profund, poate fi copleşitor. Cea mai sigură abordare a schemelor monocromatice este să folosiţi valori medii până la luminoase, care sunt uşor gri în jos.

Fig. 3.1 Culori monocromatice

Calitatea dramatică a acestei bucătării monocromatice albastru-verde oferă un fundal excelent pentru expunerea ustensilelor de bucătărie.

Culorile analoge, sau nuanţe similare, sunt adiacente între ele pe roata de culori. În nuanţe şi nuanţe moderate, pot fi foarte armonioase. Atunci când selectaţi culori care sunt mai puternice şi mai intense, o schemă de culori analogă este o abordare relativ sigură pentru a obţine armonia culorilor. Efectul estetic şi psihologic general al unei scheme de culori analoge depinde de culorile specifice selectate.

Culorile luminoase şi contrastante creează un efect stratificat plin de viaţă în acest interior contemporan. Progresia de la galben-verde la galben la roşu-portocaliu sporeşte stratificarea simţului.

SPLIT COMPLEMENTAR

Un complement divizat este o nuanţă pe o parte a roţii de culoare şi cele două nuanţe de ambele părţi ale complementului său. Complementele split sunt întotdeauna vibrante, aproape prea vibrante, dar pot fi şi foarte eficiente.

Fig. 3.4 Complemente împărţite

Galbenul-verde al pereţilor şi galben-portocaliu al tavanului şi al lemnului, în combinaţie cu violetul intens al covorului, oferă un exemplu excelent de combinaţie de culori reuşită.

Multitudinea de culori şi texturi în galben-portocaliu, roşu şi albastru din acest interior creează un mediu de culoare complex, dar unificat. Tonurile de lemn natural sunt ţesute cu pricepere în întreaga schemă de culori.

Această schemă de culori puternică foloseşte culori intense pentru o dramă uimitoare.

TRIADE

O triadă constă din oricare trei culori echidistante de pe roata de culori. Culorile primare roşu, galben şi albastru formează cea mai comună triadă. Culorile primare pot fi foarte stimulatoare în mediul unui copil, deoarece copiii răspund la culorile puternice în stadiile incipiente de dezvoltare. Ca un adult să trăiască mult timp cu nimic altceva decât culori primare ar putea deveni plictisitor. Atunci când sunt dezactivate sau luminoase, triadele pot crea scheme foarte bogate, satisfăcătoare, care sunt mai atrăgătoare pentru sofisticarea culorilor unui adult.

Intensitatea deplină a acestor culori primare aduce în minte un mediu tropical.

Geometria simplă şi abstractă a acestui spaţiu combinată cu culori primare puternice are o calitate grafică captivantă. Roşul de la capătul coridorului atrage privirea, chiar dacă se vede doar o mică parte din culoare.

TETRADE

O tetradă este oricare două perechi de complemente. Tetradele sunt de departe cele mai dificile de stăpânit în designul culorilor. Tetradele sunt adesea folosite în ţesături, tapet sau alte modele decorative în care culorile pot fi împletite pentru echilibru şi armonie.

Bucătăria are un fundal neutru de alb faţă de care tonurile de lemn roşu şi vopsea verde oferă contrast complementar. Uşa albastră şi tonurile de lemn portocaliu sunt, de asemenea, nuanţe complementare.

Fig. 3.6 Tetrade

Această schemă de culori neobişnuită combină complemente roşii şi verzi cu complemente de albastru şi portocaliu în tonuri de lemn. Culoarea mobilierului este simplă, astfel încât să nu concureze cu celelalte culori.

CULORI DISCORDANTE PENTRU EFECT SPECIAL

Uneori, îndoirea sau încălcarea regulilor armoniei culorilor este utilă şi foarte eficientă. Până acum, toate principiile de armonie a culorilor discutate descriu un echilibru de culoare destul de simetric. Dacă aceste principii sunt respectate cu rigurozitate, se vor realiza combinaţii armonioase. Cu toate acestea, armonia perfectă a culorilor poate fi plictisitoare şi previzibilă. Uneori, îndoirea sau încălcarea regulilor armoniei culorilor este utilă şi foarte eficientă. O culoare puternic discordantă introdusă într-o schemă poate face designul mai dinamic.

Culorile discordante pot fi folosite şi pentru a atrage atenţia cu îndrăzneală sau pentru a adăuga un element de surpriză. Considerentul important este dacă culoarea atrage atenţia asupra faptului potrivit la momentul potrivit. Pe măsură ce un designer de culori dobândeşte cunoştinţe şi experienţă, desenele pot deveni mai aventuroase.

Husele pentru scaune din această sufragerie oferă accente multicolore, care sunt o surpriză încântătoare într-o încăpere altfel modestă.

Acest interior cel mai neobişnuit încorporează practic fiecare culoare din roata de culori. Camera arată ca o bomboană de panglică, o fantezie comestibilă.

Această schemă de culori plină de viaţă este formată din galben-portocaliu, albastru-verde şi violet-roşu. Adăugarea de accente vibrante şi discordante face ca acest spaţiu să se simtă foarte activ.

Aceste culori discordante amintesc de interioarele cu stil înalt din anii 1960. Efectul este minunat stilizat şi teatral.

22

' <a:;-S-^<':

>&'> W ■ ■ ■

MOSTRELE DE CULOARE

Următoarele exemple sunt menite să stârnească imaginaţia şi să ofere un punct de plecare pentru designerul de culori. Ar fi imposibil să arăţi un exemplu pentru fiecare schemă de culori posibilă. Combinaţiile de culori şi efectele posibile sunt limitate doar de priceperea şi imaginaţia designerului. Totuşi, acest capitol acoperă toate categoriile de bază ale schemelor de culori. Pentru fiecare secţiune, o combinaţie de culori eşantion este prezentată într-un interior de eşantion care ilustrează aroma şi caracterul tipului de combinaţie de culori afişat. Combinaţii suplimentare de culori sunt apoi afişate sub formă de cip. Aceste alte scheme ar putea fi la fel de uşor înlocuite în fotografia prezentată. Acest instrument de vizualizare ar trebui să permită designerului şi proprietarului casei să-şi imagineze şi să proiecteze multe variaţii ale unei teme, fie prin copierea combinaţiilor reale de cipuri de culoare, fie prin inventarea de noi variaţii. Mostrele de culoare formează o bibliotecă de scheme de culori potenţiale pentru o referinţă gata.

MONOTON

MONOTONI NEUTRE

541

■ yw. . .

—

iS>r:

!W'

Î-WI-:

i

f'T:

B

r?

■ :Ss

MONOTON

COOL /MONOTONE

00

ea

0<s

MONOCROMATIC

ROȘU-PORTOCIAL

MONOCROMATIC

PORTOCALE

MONOCROMATIC

GALBEN-VERDE

£

MONOCROMATIC

ALBASTRU-VERDE

::Ş£

i

n'-rj

■ >ws

■

bolnav 1

MONOCROMATIC

ALBASTRU

KF

MONOCROMATIC

VIOLET

&c::

<S'<S'

ANALOG

PORTOCALA, GALBEN-PORTOCIAL, GALBEN

ANALOG

GALBEN-PORTOCIAL, GALBEN, GALBEN-VERDE

ANALOG

GALBEN-PORTOCIAL, GALBEN, GALBEN-VERDE

ANALOG

GALBEN, GALBEN-VERDE, VERDE

;—

■

'37

!

i^SsSE

4^0

E?

p . „..y, •.-s®.

8»

■

:WF «r

■

<:r:.'EE ' • ■ <E■

'S; eu: ;<L ? •' ' >'; >&? '•'■

■ ' ' ? /,•'. ii>. >. '-. • s>'<" - •■ .•'

.

ANALOG

VERDE, ALBASTRU-VERDE, ALBASTRU

ANALOG

ALBASTRU-VERDE, ALBASTRU, ALBASTRU-MOV

eu ()8

ANALOG

MOVOL, ROŞU-MOV, ROŞU

V!

COMPLEMENTAR

ROŞU ŞI VERDE

■ ■

COMPLEMENTAR

GALBEN ŞI MOV

COMPLEMENTAR

PORTOCALIU ŞI ALBASTRU

I IB

--<••• '- -•'•• •'•-)• - ••• •••--'•■

ii

?:•,

■

,

BSSiWlsa

eu-

:K

S'C

eMH

...

; 7:

• V

-t<5'

<. rz J>*

y.

n

:'.:e

-57

3BW1WW

ţ, r%5; v.; :4?JS■■ £5:îm*

/.,v-5V.: !«A.

■

..

■

^-1

■

SPLIT COMPLEMENTAR

ROŞU-PORTOCIAL, VERDE, ALBASTRU

SPLIT COMPLEMENTAR

PORTOCALIU, ALBASTRU-VERDE, ALBASTRU-MOV

IU)

TRIADE

GALBEN-PORTOCIAL, ALBASTRU-VERDE,

MOV-ROŞU

TETRADE

ROSU, PORTOCALIU, ALBASTRU, VERDE

eu iH

TETRADE

ROSU, PORTOCALIU, ALBASTRU, VERDE

TETRADE

ROSU, PORTOCALIU, ALBASTRU, VERDE

DISCORDANT

DISCORDANT

*. * '/S*

GLOSAR

CULOARE ADITIVĂ

Proces de amestecare a luminii colorate. Culorile primare de lumină roşie, verde şi albastră fac lumină albă atunci când sunt amestecate împreună.

CULORI ANALOGE

Culorile analoge sunt adiacente între ele pe roata de culori.

CROMĂ

Denumit şi saturaţie. Chroma este puterea sau slăbiciunea relativă a unei culori.

CULORI COMPLEMENTARE

Culorile care sunt opuse una pe cealaltă pe roata de culori, cum ar fi roşu şi verde.

CULORI RECI

Albastru-verde, albastru şi albastru-violet sunt culori reci.

NUANŢĂ

Nuanţa este numele unei culori.

MONOCROMATIC

O schemă de culori monocromatică foloseşte diferite nuanţe şi nuanţe ale unei singure culori.

MONOTON

O schemă de culori monotonă sau neutră constă din diverse nuanţe şi nuanţe ale unei culori neutre.

CULOARE NEUTRA

O culoare care nu pare nici caldă, nici rece, cum ar fi gri.

CULOARE PARTIVIVĂ

Culoarea care este creată prin amestecarea mai multor puncte mici de culoare care apoi apar ochiului ca o singură culoare nouă.

CULORI PRIMARARE

Culorile primare ale pigmenţilor şi coloranţilor sunt roşu, galben şi albastru. Toate celelalte culori sunt derivate din aceste trei.

SATURAŢIE

Denumit şi chroma, vezi CHROMA.

UMBRĂ

O culoare creată prin adăugarea de negru la o nuanţă.

CULORI COMPLEMENTARE SPLIT

Culorile complementare split sunt formate din orice culoare combinată cu cele două culori de ambele părţi ale complementului său.

CULOARE SUBTRACTIVĂ

Procesul de amestecare a pigmenţilor, a cernelurilor sau a coloranţilor. Culorile străctive primare sunt roşu, galben şi albastru din care sunt derivate toate celelalte culori.

TETRAD

O tetradă este oricare două perechi de culori complementare.

TENTĂ

O culoare creată prin adăugarea de alb la o nuanţă.

TON

O culoare creată prin adăugarea de gri la o nuanţă.

TONALITATE

Impresia generală făcută de culoarea dominantă într-o schemă de culori.

TRIADĂ

O triadă de culori este oricare trei culori echidistante de pe roata culorilor. Culorile primare, roşu, galben şi albastru formează o triadă.

VALOARE

Luminozitatea sau întunericul relativ al unei culori.

CULOARE CALDA

Roşu, portocaliu şi galben sunt culori calde.

BIBLIOGRAFIE

Ainos, Gwen. „Teoria culorii în practică". Step By Step Graphics 7, Nr. 2 (martie/aprilie 1991): 74-83.

Eckstein, Helene. „Înţelegerea conceptelor de bază de culoare." Step By Step Graphics 1, No. 2 (martie/aprilie 1991): 62-69.

Eiseman, Leatrice şi Lawrence Herbert. Cartea PANTONE a culorilor. New York: Harry N. Abrams, Inc., 1990.

Faulkner, Waldron. Arhitectură şi Culoare. New York: Wiley-Interscience, 1972.

Fishel, Catharine. „Psihologia culorii". Step By Step Graphics 7, Nr. 2 (martie/aprilie 1991): 84-91.

Gerstner, Karl. Formele culorii. Interacţiunea elementelor vizuale. Cambridge: The MIT Press, 1986.

Itten, Johannes. Steaua de culoare. New York: Van Nostrand Reinhold, 1985.

Lena, Nicholas M. „Evaluarea luminii şi a culorii". Step By Step Graphics 7, Nr. 2 (martie/aprilie 1991): 70-73.

Munsell, AH O notaţie de culoare. Baltimore: Macbeth, A Division of Kollmorgen Corporation, 1981.

Coperta: © 1992 Paul Warchol

p.4-5: © Charles Barker Limited

p.6: Fotograf: © 1990 Steve Rosenthal, Arhitect: Perry Dean Rogers & Partners/Hanley Maguire House

p.8: © Tim Street-Porter

p.12: © 1991 William Kildow/Wheeler Kearns Architects

p.14: Fotograf: Akai Minga-Kae Yang, Arhitecţi: James Mary O'Connor, Sue O'Brien

p.15: © 1993 William Kildow/Pappageorge Haymes Architects

p.16: David Young, Belle, 1993

p. 17: The Glidden Company, membru al ICI Paints World Group

p.18 (sus): © 1993 Andrew Bordwin NYC

p.18 (jos): Earl Carter, Belle, 1990

p.19 (sus): Fotograf: Plenty Bowles, Arhitecţi: James Mary O'Connor, Sue O'Brien

p.19 (jos): © 1990 William KildowAVheeler Kearns Architects

p.20 (stânga): Fotograf: Timothy Hursley, Arhitect: Moore Ruble Yudell/Inman House

p.20 (dreapta): ©Jonathan Poore

p.21 (jos): © 1992 Paul Warchol

p.21 (sus): © 1993 Andrew Bordwin NYC

p. 23 (stânga): © Christopher Irion

p.23 (dreapta): © 1992 Paul Warchol

p.24 (stânga sus): Fotograf: Henry Bowles, Arhitecți: Janies Mary O'Conner, Sue O'Brien

p.24 (stânga jos): © Smallbone

p. 24 (dreapta): Geoff Lung, Belle, 1990

p.25: Simon Kenny, Belle, 1993

p.26: Earl Carter, Belle, 1990

p.27: Geoff Lung, Belle, 1990

p. 28: The Glidden Company, un membru al ICI Paints World Group

p.29: Earl Carter, Belle, 1992

p.30: Mosaico Series, Meteo Tile Distributors Inc., 291 Arsenal Street, Watertown, MA 02172, (617) 926-1100

p.31: Imagini de fundal Bradbury & Bradbury, PO Box 155, Benicia, CA 94510

p.32: Warwick Kent, Belle, 1990

p.33 (stânga): ©Jonathan Poore

p. 33 (dreapta): The Glidden Company, un membru al ICI Paints World Group

p.34 (sus): Imagini de fundal Bradbury & Bradbury, PO Box 155, Benicia, CA 94510

p.33 (jos): Imagini de fundal Bradbury & Bradbury, PO Box 155, Benicia, CA 94510

p.33: Earl Carter, Belle, 1993

p. 36 (stânga): © 1992 Paul Warchol

p.36 (dreapta): Fotograf: Akai Minga-Kae Yang, Arhitecți: James Mary O'Connor, Sue O'Brien

p. 37 (sus): Charles Miller, retipărit prin amabilitatea revistei Fine Homebuilding

p.37 (jos): © Tom Bonner

p.38: ©Jonathan Poore

p.39 (sus): Fotograf: Timothy Hursley, Arhitect: Jefferson B. Riley din Centerbrook/Reid House II

p.39 (jos): Kent Mears, Belle, 1985

p.40: © 1990 William Kildow/Wheeler Kearns Architects

p.41: Tim Bauer, Belle, 1991

p.42 (sus): The Glidden Company, membru al ICI Paints World Group pentru anvelope

p.42 (jos): ©Jon Miller/Hedrich Blessing

p.43: © Smallbone

p. 44: Geoff Lung, Belle, 1990

p.45: The Glidden Company, membră a ICI Paints World Group

p.46 (sus): Richard Barnes/© Abbeville Press, New York

p.46 (jos): © 1993 Andrew Bordwin NYC

p.47 (stânga): Fotograf: Akai Minga-Kae Yang, Arhitecți: James Mary O'Connor, Sue O'Brien

p.47 (dreapta): © Tim Street-Porter

p.48: Earl Carter, Belle, 1990

p.49 (sus): Simon Kenny, Belle, 199.3

Wx£O

b&|

*'• ***<?w.*

DESPRE AUTOR

Jonathan Poore este un designer de arhitectură, ilustrator şi scriitor. Lucrarea sa a apărut în The Journal of Light Construction, The Naturally Elegant Home de Janet Marinelli (Little, Brown), The New York Times, Old-House Journal, Progressive Architecture şi alte publicaţii. I le oferă consultanţă de culoare atât în medii rezidenţiale, cât şi comerciale şi îi place să împletească culoarea integral în toate aspectele designului.

MULŢUMIRI

Doresc să le mulţumesc Brenda Edgar şi Carolyn Benson pentru ajutorul acordat în sarcina monumentală de cercetare şi catalogare foto. Mulţumiri speciale lui Jason Gove pentru răbdarea de a dezvălui misterele noilor noastre programe de calculator care au fost folosite pentru a desena ilustraţiile. Merită lui Steve Bridges, Rosalie Grattaroti şi Julie Cleveland de

la Rockport Publishers pentru asistența la dezvoltarea și editarea cărții. Mulțumiri sunt și lui Sara Day, designerul de cărți, care a fost un jucător cheie în împingerea proiectului într-un întreg coeziv. În cele din urmă, doresc să dedic această carte lui Sharon și Samantha Adams, în semn de recunoștință pentru sprijinul și răbdarea lor.

Design interior

Selectarea eficientă a culorilor poate fi un element puternic în orice design. IVIIJilOR (OLOK BY DESIGN scoate misterul din procesul de aplicare a culorii prin:

Oferă peste 250 de mostre de culoare pentru a experimenta diferite combinații

Prezintă peste 100 de imagini pline de culoare care ilustrează concepte cheie precum culorile adiacente și designul general Explorarea efectelor interactive ale combinațiilor de culori asupra designului interior și arhitecturii